

УПОВНОВАЖЕНИЙ Верховної Ради України з прав людини

21/8, вул. Інститутська,
Київ 01008, Україна

E-mail: omb@ombudsman.gov.ua
<http://www.ombudsman.gov.ua>

Тел.: (+380 44) 253 2203
Факс: (+380 44) 226 3427

№ 1/6-257943.15-6/НД-74

« 26 » листопада 2016 р.

Верховна Рада України

Народному депутатові
України

Безбаху Я.Я.

Шановний Якове Яковичу!

У відповідь на Ваш депутатський запит, оголошений на засіданні Верховної Ради України 25.12.2015, що надійшов з листом Голови Верховної Ради України Гройсмана В.Б. від 25.12.2015 № 11/10-1154, у додаток до листа від 05.01.2016 № 1/6-257943.15-1/НД-74 повідомляю про таке.

Під час проведення перевірки встановлено, що вироком Біляївського районного суду Одеської області від 29.04.2013 було визнано винним у вчиненні злочинів, передбачених частиною другою статті 309 (незаконне придбання, зберігання, перевезення наркотичних засобів без мети збуту, вчинене за попередньою змовою групою осіб), частиною другою статті 162 (порушення недоторканності житла, вчинене службовою особою), частиною другою статті 127 (катування, вчинене за попередньою змовою групою осіб), частиною другою статті 121 (умисне тяжке тілесне ушкодження, вчинене групою осіб способом, що має характер особливого мучення, з метою залякування потерпілого), частиною другою статті 366 (службове підроблення), частиною третьою статті 365 (перевищення влади або службових повноважень), частиною третьою статті 364 Кримінального кодексу України (зловживання владою або службовим становищем), та засуджено до 8 років позбавлення волі з позбавленням права обіймати посади в правоохоронних органах строком 3 роки та з конфіскацією майна.

Ухвалою апеляційного суду Одеської області від 29.04.2013 вирок суду першої інстанції стосовно І частково змінено шляхом звільнення його від покарання за частиною другою статті 309, частиною другою статті 162, частиною другою статті 366 Кримінального кодексу

ВХ. № 50599
2016.10.31

України у зв'язку із закінченням строків давності притягнення до кримінальної відповідальності, в решті – залишено без змін.

За результатами перегляду в касаційному порядку рішень судів першої та апеляційної інстанцій у справі щодо Вищим спеціалізованим судом України з розгляду цивільних і кримінальних справ 13.03.2014 частково змінено зазначені судові рішення: перекваліфіковано його дії з частини третьої на частину другу статті 364 Кримінального кодексу України та остаточно призначено покарання у виді позбавлення волі строком 8 років, але вже без конфіскації майна.

Генеральна прокуратура України на цей час не вбачає підстав для ініціювання перегляду постановлених щодо судових рішень за нововиявленими обставинами.

Водночас, як вбачається з інформації, розміщеної на веб-сайті “Судова влада України”, звертався до Біляївського районного суду Одеської області з заявою від 14.09.2015 про перегляд ухваленого щодо нього вироку за нововиявленими обставинами, посилаючись на те, що органами досудового слідства було втрачено речові докази (наркотичні засоби) у справі, що не було враховано судом при постановленні вироку. Ухвалою зазначеного суду від 15.09.2015 заяву повернуто засудженому в зв'язку з пропуском ним передбаченого частиною першою статті 461 Кримінального процесуального кодексу України (далі –КПК України) строку для звернення.

Також ухвалою зазначеного суду від 26.10.2015 залишено без задоволення клопотання від 21.10.2015 про поновлення процесуального строку для подання заяви про перегляд ухваленого щодо нього вироку за нововиявленими обставинами. Ухвалою суду апеляційної інстанції від 28.01.2016 апеляційна скарга на ухвалу суду першої інстанції від 26.10.2015 залишена без задоволення.

Слід зазначити, що відповідно до частини п'ятої статті 124 Конституції України судові рішення є обов'язковими до виконання на всій території України і тому вважаються законними, доки вони не скасовані в апеляційному чи касаційному порядку або не переглянуті компетентним судом в іншому порядку, визначеному процесуальним законом, в межах провадження справи, в якій вони ухвалені.

Виключне право перевірки законності та обґрунтованості судових рішень має відповідний суд згідно з процесуальним законодавством. Оскарження у будь-який спосіб судових рішень, діяльності судів і суддів щодо розгляду та вирішення справи поза передбаченим процесуальним законом порядком у справі не допускається.

З огляду на викладене, роз'яснено, що її брат відповідно до статей 424, 425, 426 КПК України має право оскаржити вищезазначені ухвали судів першої та апеляційної інстанцій, що перешкоджають подальшому кримінальному провадженню за нововиявленими обставинами, до Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ протягом трьох місяців з дня вручення йому копії рішення суду апеляційної інстанції.

Крім того, за інформацією Генеральної прокуратури України, досудове

розслідування у кримінальному провадженні за частиною першою статті 367 Кримінального кодексу України за фактом втрати наркотичних засобів під час розслідування кримінальної справи щодо , а також неправомірних дій голови Біляївського районного суду Одеської області Бобуйка А.Д. триває.

Окремо звертаю увагу, що згідно із статтями 36, 40 КПК України прокурор та слідчий, здійснюючи свої повноваження відповідно до вимог зазначеного Кодексу, є самостійними у своїй процесуальній діяльності, втручання в яку осіб, що не мають на те законних повноважень, забороняється.

Відповідно до статей 303-307 КПК України рішення, дії чи бездіяльність слідчого чи прокурора, передбачені частиною першою статті 303 цього Кодексу, можуть бути оскаржені особами, коло яких визначено зазначеною статтею, слідчому судді місцевого суду. Уповноваженому з прав людини чинним законодавством такого права не надано.

Наголошую, що порушені у зверненні . питання мають вирішуватись виключно у порядку, встановленому кримінальним процесуальним законодавством.

Водночас привертаю увагу, що частиною першою статті 17 Закону України "Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини" визначено, що Уповноважений приймає та розглядає звернення громадян України, іноземців, осіб без громадянства або осіб, які діють в їхніх інтересах, відповідно до Закону України "Про звернення громадян".

Відповідно до статті 12 Закону України "Про звернення громадян" дія цього Закону не поширюється на порядок розгляду заяв і скарг громадян, встановлений, зокрема кримінальним процесуальним законодавством.

З огляду на викладене та те, що Уповноважений з прав людини відповідно до Конституції України і кримінального процесуального законодавства не має засобів впливу на діяльність органів досудового розслідування й прокуратури та не може давати правову оцінку процесуальним діям і рішенням, переглядати їх на предмет законності та обґрунтованості, змінювати чи скасовувати їх, ініціювати їх перегляд, правові підстави для вжиття додаткових заходів реагування в інтересах відсутні.

Відповідь надано окремим листом.

З повагою

В.В. Лутковська